

Stanislav A. Hošek: Zadumání nad vojenskou ctí generála Pavla

infokuryr.cz/n/2023/02/05/stanislav-a-hosek-zadumani-nad-vojenskou-cti-general-pavla

kuryr

5. února 2023

První GENERÁL dvojích metrů!

O příslušnost k československé lidové armádě.

Generál Petr Pavel, dnes už zvolený kandidát prezidentského úřadu nejenže pochází z vojenské rodiny, ale jeho otec to dotáhl ve funkci zpravodajce, konkrétně velitele elektronického průzkumu, až na hodnost plukovníka. Ta je všeobecně považována za nejvyšší čistě vojenskou hodnot, protože generálové už nejsou pouze vojenskou hodností, ale především moci oddanou politickou osobností. P.P. začal svou vojenskou kariéru už ve svých 14ti letech studiem vojenského gymnázia. Z něho bezprostředně začal studovat na Vysoké vojenské škole ve Vyškově. Poslední jeho hodností v Československé lidové armádě byla hodnost kapitána a funkce velitele výsadkové průzkumné roty. V roce 1983 podal přihlášku do

KSČ a po dvouleté kandidátské lhůtě se 13. února stal jejím členem a hned funkcionářem u útvaru. Ještě za nadvlády KSČ se začal připravovat ve speciálním kurzu na dráhu příslušníka vojenské rozvědky pracujícího v zahraničí. Což představuje exkluzivitu trojnásobného řádu. Byl jako voják exkluzivním občanem, jako rozvědčík exkluzivním vojákem a jako zahraniční špion měl být exkluzivním rozvědčíkem. Ona exkluzivita spočívala nejen ve věrnosti, ale i naprosté důvěryhodnosti a v neposlední řadě v aktivním potírání nepřátel KSČ, socialistického režimu a tábora Varšavské smlouvy.

Pro mě jsou z uvedeného období důležité tyto prvky:

1. Po celé dětství vojenská rodinná výchova,
2. celé mládí život ve vojenském prostředí,
3. studium na profesi důstojníka,
4. vstup do KSČ v období normalizace, čti z kariérních, a ne ideových důvodů.

Důstojník je v mých představách člověk pevného charakteru s dominancí odvahy, disciplinovanosti, čestnosti čili věrnosti svým slibům, především vojenské přísaze. Což jsou atributy jeho chlouby, již se říká „důstojnická čest“.

Pan generál P.P. přísahal jako příslušník Československé lidové armády (ČSLA). Doslovný text přísahy si lze dohledat kupříkladu na webu **ZDE**.

Pro tento text je důležité že přísahal:

1. věrnost pracujícímu lidu vedenému KSČ,
2. bránit svou vlast a její socialistický řád proti každému nepříteli,
3. nasadit i svůj život v boji proti nepřítelům socialismu i v ostatních socialistických zemích.

V mých očích je obecně přísaha morálně silnějším slibem i než písemný závazek. Ne nadarmo kupříkladu vybraní ústavní činitelé USA přísahají na posvátný text, jako by si brali za svědka svého slibu samotného Boha. Prísaha vojáka je přísahou exkluzivního občanství. Prísaha profesionálního důstojníka, který se pro své povolání rozhodl dobrovolně, ba dokonce ze svého bytostného přesvědčení je dle mého myšlenkového procesu absolutně nezrušitelnou. Chování pana generála P.P. pro mě není pouhou charakterovou vadou spočívající v „překabátění“, leč hned několikanásobnou zradou. Dvojitou zradou subjektům, jimž přísahal, zradou instituci, alias určité politické formě státu, zradou vojenské příslušnosti ČSSR k vyššímu celku čili vlastizradou a konečně zradou sama sebe.

Na tomto místě si dovolím poznámku na okraj. Kdo si přečte přísahu pozorně, toho logicky může taky napadnout, že všichni profesionální poddůstojníci, důstojníci a generálové ČSLA v listopadu 1989 porušili svou přísahu věrnosti KSČ. Zdůrazňuji profesionální vojáci. V té době byla totiž pro muže vojenská služba povinná, takže všichni neprofesionální vojáci přísahali díky donucovací funkci státu, což je z hlediska jejich mravnosti omlouvá. I když. Kdo si skutečně chtěl i tehdy zachovat integritu svého charakteru a svědomí, vojenskou službu brance absolvovat nemusel a mohl místo toho odpracovat deset let v hornictví.

Z předešle napsaného mě plyne, že čestný, bytostný důstojník, dokonce již potomek důstojníka, díky pevné mravní výchově a vojenské morálce nedokáže svou přísahu porušit. Pokud ano, pak pro mě z toho vplynuly určité závěry o jeho osobnosti.

Zamyšlení nad spoluobčany pana profesionálního vojáka Petra Pavla.

Po listopadu 1989 se většina občanů řídila, mimo jiné dvěma mravními výroky. Za první „jednou komunista, vždycky komunista“ a za druhé „zrádci nejsou hodni důvěry“, jelikož jejich chování logicky

odporuje hlavnímu heslu politické změny, jež zdůrazňovalo „vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávisť“.

Od té doby už uběhlo dlouhých 32 let v porovnání srovnatelných s obdobím nadvlády KSČ. Dostatečně dlouhých rovněž pro totální generační výměnu elektorátu čili obyvatel s právem voliče. U nás je jako voličský věk uzákoněno dovršení 18ti let. Předpokládejme, že člověk si, alespoň podle mě začíná tvořit občanský náhled na svět už od vstupu do školy. Ti, kteří měli v roce 1989 šest let mají už dneska až 34 let. Což jsou již skoro dvě generace občanů. Konkrétně to znamená dva a půl milionu voličů, pro které je doba nadvlády KSČ jakousi divnou až nepochopitelnou historií, ale především neprožitou realitou. Vnímají svět naprosto jinak než ti, kdo zažili mimo mnohé jiné, činnost StB, povinné členství v odborech, autocenzuru, a dokonce trestní postihy za neloajalitu k vládnoucím mocnárům. Ale rovněž nemají vojenskou výchovu, čti ten zvláštní vztah k vlasti a u profesionálních vojáků dokonce vědomí povinnosti k ní, ba až důstojnické cti. To je dva a půl milionu v této sféře lidského poznání nepopsaných listů.

Na opačné generační straně za 32 let zemřelo zhruba stejný počet voličů s životní zkušeností podobné té, již popisuji v první části tohoto textu. Nepokouším se v něm o jakýkoliv hodnotový soud této výměny poloviny celého elektorátu. Jenom suše konstatuji, že dneska nastupujícím generacím občanů už asi z velké části nevadí nejenom bývalé členství v KSČ, spolupráce s tajnými protiobčanskými službami mocných, špionství, ale i zrada svého občanský exkluzivního slibu a profesionální cti. Jak zdůrazňuji, nehodlám ani náznakem tuto vývojovou tendenci hodnotit, ani naznačovat, jaký se tím vytváří předpoklad budoucí společnosti. Jedno vím ale naprosto jistě. Slibu pana P.P., kterým mu bude na dobu určitou propůjčen „občanský průkaz číslo jedna“ nebudu schopen důvěřovat.

Stanislav A. Hošek

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: